

و گرنه دزدان حریص چشم عبرت بسته با اینکه دیدند رئس مایه درخت افکن بکفر این عمل چگونه جان داد باز هم یکی بعد از دیگری پس از قطع بکفر اعمال میرسیدند.

(وحید)

((فارس بر همه‌جا مقدم است))

ما از نخستین روز که برای نگارش «ارمنان» قلم بر گرفته و خدمت بعالم ادبیات را تا اندازه قدرت خویش کمر بر پستیم. در نظر داشتیم که نام نامی شمرا و ادبی حقیقی قرن اخیر ایران را همواره زیب صفحات ارمنان قرار داده و در دوره که قدر ناشناسی و جهالت جامعه علم و ادب را نا بود و شاعر و ادیب را در قبرستان فراموشی مدفون ساخته. بدرجه وسع و قدرت از آنان قدر شناسی نمائیم.

برای تکمیل این مقصود البته لازم بود که بدینای متعدد امروزی اقتدا کرده عکس مقدس شعرا و ادبائی که اصول شعر و ادب بشمارند گر اور ساخته با شرح حال و کیفیت زندگانی و مختصه از آثار بدیعه آنان در صحیحه تاریخ برای فرزندان آتیه یادگار بگذاریم آری در زمانی ما از این مسلک تعقیب میکنیم که دزدان بشریت و قاطعان طریق علم و ادب این حق مشروع را هم ازادبا و شمرا غصب کرده و بوسیله مشتی سیم و زر که از خزانه جامعه

ملت دزدیده اند صفحات مجلات عامی و تاریخی را نیز دزدیده عکس منحوس نا مبارک خود را با یکسلسله خلاف واقع و دروغ در همان صفحات طبع و نشر مینمایند.

ما پیش وجودان خود سربلندیم و در پیشگاه تاریخ نیز شرمسار خواهیم بود که یوسف حقیقت را بدرآهن محدود نفوخته دزد را امین شناخته بی ادب را ادب و پیشورد را شاعر نشسته و خواهیم شنید ما صورت اشخاصی را فقط گراور خواهیم کرد که در عالم شعر و ادب و حکمت و اخلاق دارای مقامات بلند باشند و احدی بلندی مقام آنانرا انکار نکند. بزرگانی که در طی قرن اخیر ایران مروج علم و ادب بوده و از معارف بیمار و محتضر ایران پرستاری کرده اند ماتند . . . . . نیز حق دارند و ما موظفیم که بگراور صورت و شرح حال آنان بعضی از صفحات ارمغان را اختصاص دهیم.

این بود مرام و مقصد ما از دو سال پیش و اینک که بس از دو سال سرمایه مختصر ارمغان تعقیب آن مرام را با قدمهای خیلی کوچک اجازت میدهد بعد از تأمل بسیار کشور حکمت و علم و ادب خیز (فارس را) بر همه جا مقدم شناخته و نخست بگراور صورت معنی نمای شعر و حکما و معارف پژوهان فارس پرداختیم.

کشور فارس علاوه بر اینکه بواسطه پژوهش سعدی ها و خواجه ها . در دفتر تاریخ ادبیات عالم بالطبع صفحه مقدم را

تشکیل میدهد . امروز از حیث اخلاق حسن و علوم و ادبیات و بزرگان معارف پرور و جرائد پا کدامن حق نویس نیز بر تمام ایالات و ولایات ایران مقدم است .

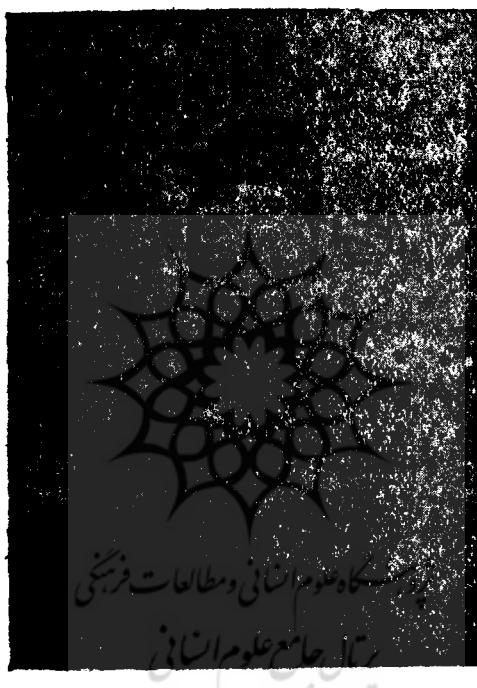
در قلمرو تشور ادب پرور فارس مجله ادبی ارمغان را بهمین سبب بهتر از همه جا استقبال کردند . در حقیقت اعتراف میکنیم که کاخ دوام و بقای این مؤسسه کوچک ادبی ما را معماران عرفان پژوه فارس شالوده ریخته و بنا نموده و هم با تمام و انجام خواهند رسانید .

مخصوصاً حضرت سلطان الناطقین و ابوالمعارف والأخلاق آقای امین الوعظین که زبان و خامه نگارنده از بیان می‌حامد اوصاف و اسلام پرستی و معارف گستری وی عاجز است .
یکدهن خواهم پنهانی ای فلک
تا بگویم وصف آنرشک ملک

باری اینک با همین عقیده که (فارس بر همه جا مقدم است) شروع بمقصود کرده نخست تمثال بی مثال مرحوم (فرصت الدوله) را با شرح حال وی در این شماره زیب صفحات نموده و در نمرات آنیه متدرجاً تا آنچاییکه سرمایه ما اجازت دهد بسایر شعر و ادب و معارف پروران خواهیم پرداخت .

(خداوندگار و سخن علم و صنعت و افتخار بزرگ تاریخی)

(قرن اخیر ایران و ایرانیان مرحوم)
« فرصت الدوله شیرازی »

(عمل میرزا عبد الحسین خان عکاس و گراور ساز)
فرصت الدوله در حدود سال (۱۲۷۱) هجری متولد و پس
از طی شصت و هشت مرحله از مراحل زندگانی در روز دهم
ماه صفر (۱۳۳۹) از سرای خاک بعالق قدس شتافت . جنازه اش
را اهالی ادب بروز شیراز با احترامات شایان در بقعه حافظ
نقل نموده در جوار خواجه بزرگ عالم سخن به خاک سپردند .

فرصت الدوله - مسمی به محمد نصیر و پدرش میرزا جعفر متخلص بهشت و بیکی از شعرای بزرگ قرن اخیر بشمار است جد وی نصیر الدین محمد لیز حکیمی بلند پایه و شاعری گرانمایه بوده آثار ادبی او در السنّه و افواه مشهور است . شرح حال و آثار ادبی این دو بزرگوار در شماره های آنیه نگاشته خواهد شد .

فرصت الدوله علوم ادبیه را در خدمت شیخ مفید شیرازی متخلص بداور تحصیل نموده و تخلص فرصت را نیز همان استاد بوی ارزانی داشته فرصت الدوله از علوم جدیده و قدیمه بهره مند و در صنعت نقاشی نیز مهارت کامل داشته .

فرصت الدوله در دوره که متعاق علم و ادب را در ایران کسادی بازار کاسته بود تنها شاعری است که از وظیفه خود دست نکشیده و فنده گانی فقر و فلات ک آمیز خود را در تألیف کتب نفیسه و سروden اشعار آبدار پایان رسانیده .

« مؤلفات وی بشرح ذیل است »

(۱) آثار محج (۲) رساله صرف و نحو خط میخی « بستان الفرصه .

« ۴۴» مقالات علمی و سیاسی در دو جلد « ۵۰» میزان الاشکال درمنطق .

« ۶۶» بحور الایحان و ابن شش کتاب در دوره زندگانی مؤلف بطبع رسیده است .

«۷۷» و ساله شطرنجیه در عالم شطرنج «۸۸» متنوی موسوم به مجر نامه «۹۹» دریای کبیر «۱۰۱» هیئت حمودی «۱۱۱» اخلاق احمدی و این پنج کتاب هنوز بطبع نرسیده. امید است معارف پروران شیراز از طبع و نشر آنها فراموش نفر مایند دیوان اشعار فرصت الدوله چون بطبع رسیده ما بنگارش همین یک بیت که با هزار بیت برابر است قناعت کردیم.

«تمثال دو زلف و رخ آن یار کشیدم»

«یکروز و در شب زحمت اینگار کشیدم»

ادبا و شعرای شیراز و تهران مرتبه و ماده تاریخ بسیار در سوکوی سروده اند ولی ما دو قطعه از میانه آنها برای طبع و نشر انتخاب نمودیم ادب بزرگوار شیرازی ما آقای شاعر الملک در تاریخ و مرتبه استاد چنین داد سخن داده.

فرصت الدوله نصیر الدین فرصت رفت و شداز رقتیش علم و ادب گم سال تاریخش شاعر الملک گفتا آه از فرصت نصیر الدین سیم
« ۱۳۳۹ »

نصیر الدین اول خواجه نصیر طوسی و دوم نصیر الدین محمد جد فرصت الدوله است که صباحی کاشانی در تاریخ وفاتش گفته:

« آه از مرک نصیر ثانی آه »

در تهران نیز اعضاء انجمن ادبی ایران ماده تاریخ و مرانی بسیار سروده اند و از آنجلمه یکقطعه اثر طبع وقاد آقای میرزا علیرضا

خان طرفه عضو محترم انجمن ادبی منتخب و نگاشته میشود :
ماده تاریخ

اغ جانسوزی که فرصت بر دل پرخون نهاد
هیچکس غیر از دل پرخون نداند چون نهاد
آن محمد کنز پس احمد بوحی نظم و نثر
با بمعراج فصاحت بر سر گردون نهاد

صحبتش برقع ز روی چشمہ حیوان گرفت
حکمتش انگشت بر طومار افلاطون نهاد

او ز آثار العجم در صفحه کیتی گذشت
آنچه عیسی در جهان از صحف انکلیون نهاد

جای مروارید اگر خون در صدف بند رواست
کن غمش خون در نهاد لولو مکنون نهاد

گرچه با هر کس بنای آسمان در کیجر ویست
از ازل با راستان بنیاد دیگر گون نهاد

با دل بر حسرت آخر از جهان باید گذشت
خبرش از گردش مبادا چرخ کاین قانون نهاد

عاقبت با این همه الفت که با احباب داشت
رفت و مارا گووه غم بر سینه میزون نهاد

سال تاریخ وفاتش خواستم از انجمن
هر یک از اركان بنای چامه موزون نهاد

طرفه آورد از میان جمع سر بیرون و گفت
فرصت از حب جنان گام از جهان بیرون نهاد «۱۳۳۹»